

Advies van de Commissie over de aanbeveling van de Europese Ombudsman

- **Klacht van delegaties van het Europees Parlement, ref. 488/2018/KR en 514/2018/KR**
-

De Europese Commissie stelt vast dat in de aanbeveling van de Europese Ombudsman van 31 augustus 2018 betreffende de benoeming van een nieuwe secretaris-generaal door de Europese Commissie, de rechtmatigheid van de benoemingsprocedure niet wordt betwist en de kwalificaties van de door de Commissie benoemde hoge ambtenaar worden erkend.

De Europese Commissie neemt ook nota van het feit dat de Europese Ombudsman erkent "*dat de Commissie over een zekere flexibiliteit moet kunnen beschikken bij de organisatie van haar eigen administratie.*" Zij wil daar echter aan toevoegen dat zij, net als alle andere instellingen van de Unie, niet alleen "*over een zekere flexibiliteit moet kunnen beschikken*", maar ook autonoom kan handelen binnen de grenzen van de bevoegdheden die haar door de Verdragen zijn toegekend en binnen het kader van het toepasselijke recht. Deze omvatten de bevoegdheid om haar interne organisatie te regelen, haar reglement van orde vast te stellen en in het kader van het Statuut van de ambtenaren van de EU (hierna "het Statuut" genoemd) als tot aanstelling bevoegd gezag op te treden.

De aanbeveling van de Europese Ombudsman is het resultaat van het onderzoek van ongeveer 11 000 bladzijden documentatie waartoe de Europese Commissie toegang heeft gegeven. Helaas bevat de aanbeveling een aantal onjuiste bevindingen ten aanzien waarvan de Commissie opheldering wil verschaffen.

De Europese Ombudsman geeft een onjuiste uitlegging aan het Statuut en andere relevante regels. De handelwijze van de Commissie was geheel in overeenstemming met het Statuut, zoals uitgelegd in de rechtspraak van de Unierechter, en met het reglement van orde van de Commissie. De Commissie merkt op dat de Europese Ombudsman in het onderhavige geval kritiek heeft op de overplaatsing van een ambtenaar in het belang van de dienst krachtens artikel 7, lid 1, van het Statuut, terwijl deze rechtsfiguur door deze Commissie in 49 gevallen en door de vorige Commissie in 59 gevallen werd gebruikt voor hogere managementfuncties op het niveau van directeur-generaal of een daaraan gelijkwaardig niveau, en deze ook werd toegepast bij de benoeming van de drie vorige secretarissen-generaal.

Het besluit om de nieuwe secretaris-generaal te benoemen, werd unaniem door het College van 28 commissarissen genomen, en de persoon die momenteel het ambt bekleedt, voldeed volledig aan alle strenge functievereisten. De Commissie verwerpt derhalve met klem de opmerking van de Ombudsman dat zij misbruik zou hebben gemaakt van de regels. De Commissie is het ook niet eens met de opmerking dat zij een kunstmatige tijdsdruk zou hebben gecreëerd; wat dit punt betreft, kan worden opgemerkt dat zowel de voorzitter als zijn

voormalige kabinetschef tot de allerlaatste dag de voormalige secretaris-generaal hebben proberen te overtuigen om aan te blijven, en de voorzitter van de Commissie werd pas op 20 februari 2018 in kennis gesteld van de pensionering van de vorige secretaris-generaal, toen deze laatste de voorzitter mededeelde dat hij de volgende ochtend schriftelijk zijn pensioneringsverzoek zou indienen. De voormalige secretaris-generaal en de voormalige kabinetschef van de voorzitter hadden deze feiten kunnen bevestigen. De Commissie stelt echter vast dat de Europese Ombudsman deze twee personen, die deze feiten hadden kunnen toelichten en bevestigen, niet heeft gehoord.

De Commissie betwist ook, en betreurt de bewoordingen van een ***persbericht*** dat door de Europese Ombudsman is uitgebracht om zijn aanbeveling bekendheid te geven¹. Het persbericht bevat een verklaring die niet voorkomt in de eigenlijke aanbeveling, maar toch voorpaginanieuws werd: *“Er was sprake van wanbeheer aangezien de Commissie **de betrokken regels niet correct heeft gevolgd**, noch naar de letter, noch naar de geest”* [onderstreeping toegevoegd]. Dit is misleidend, omdat geen van de 107 punten van de aanbeveling aanwijzingen bevat dat de betrokken regels niet in acht werden genomen. De Commissie betreurt deze tegenstrijdigheid tussen enerzijds een aanbeveling, die een van de formele instrumenten is die de Europese Ombudsman krachtens het Verdrag en het Statuut van de Europese Ombudsman ter beschikking staan, en anderzijds de communicatie via een persbericht. De Commissie merkt tevens op dat alleen het Europees Hof van Justitie of het Gerecht zich zou kunnen uitspreken over de naleving van de betrokken regels, mocht een besluit van de Commissie juridisch worden aangevochten, hetgeen in de onderhavige zaak niet het geval was.

De Europese Commissie zou graag meer duidelijkheid verschaffen over een aantal feitelijke en juridische elementen waarnaar de Europese Ombudsman verwijst ter ondersteuning van zijn aanbeveling. Met name lijkt het noodzakelijk om duidelijkheid te scheppen over de mogelijkheden die artikel 7 van het Statuut biedt, aangezien een aantal van de bevindingen van de Europese Ombudsman het gevolg zijn van een kennelijk onjuiste uitlegging van dat artikel. De Europese Ombudsman verklaart dat, *“om ten volle in aanmerking te komen [voor een post van secretaris-generaal, de voormalige kabinetschef van de voorzitter] eerst had moeten solliciteren voor een post van adjunct-secretaris-generaal”*. Dat is niet juist.

Artikel 7, lid 1, van het Statuut bepaalt: *“Het tot aanstelling bevoegde gezag stelt de ambtenaar, uitsluitend in het belang van de dienst en ongeacht zijn nationaliteit, bij wege van aanstelling of overplaatsing, overeenkomstig zijn rang te werk in een tot zijn functiegroep behorend ambt.”*

De stelling van de Ombudsman in punt 30 van de aanbeveling waarmee wordt betwist dat de voormalige kabinetschef van de voorzitter de vereiste rang had om naar de functie van secretaris-generaal te kunnen worden overgeplaatst, druist in tegen het geldende recht. Als

¹ “De Commissie zou een nieuwe procedure moeten ontwikkelen voor de benoeming van haar secretaris-generaal”, beschikbaar op: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/press-release/en/102716>.

ambtenaar met rang AD 15 met acht jaar managementervaring op hoog niveau in de Commissie, kwam de voormalige kabinetschef van de voorzitter in aanmerking voor de post van secretaris-generaal en derhalve voor een overplaatsing bij besluit van de Commissie volgens de procedure van artikel 7, lid 1, van het Statuut. De voormalige kabinetschef van de voorzitter was — en is nog steeds — een ambtenaar in de functiegroep AD met rang AD15. Hij zou derhalve in aanmerking zijn gekomen voor een overplaatsing naar de functie van secretaris-generaal overeenkomstig artikel 7, zonder te zijn benoemd als adjunct-secretaris-generaal.

Ter wille van de duidelijkheid herhaalt de Commissie de elementen van haar antwoord van 15 juni 2018 op de aanvullende vragen van de Europese Ombudsman waarin negen punten en beginselen zijn opgenomen die ten grondslag lagen aan het besluit over de benoeming van de nieuwe secretaris-generaal en die verklaren waarom de benoeming overeenstemt met de normale praktijk:

“1. Het besluit van de Commissie tot benoeming van de nieuwe secretaris-generaal is op 21 februari 2018 unaniem door alle leden van het college genomen, in het kader van een reeks benoemingen in hogere managementfuncties. De handelwijze van de Commissie was geheel in overeenstemming met het Statuut, zoals uitgelegd door de jurisprudentie in de EU², en het reglement van orde van de Commissie.

2. Voorzitter Juncker heeft de benoeming van de nieuwe secretaris-generaal voorgesteld in overleg met commissaris Oettinger en na raadpleging van eerste vicevoorzitter Timmermans. Beiden hebben met de voorgestelde benoeming ingestemd.

3. Zoals te doen gebruikelijk is het benoemingsvoorstel, om de noodzakelijke vertrouwelijkheid te garanderen, rechtstreeks voorgelegd aan het college op dezelfde dag dat het besluit moest worden genomen. Overeenkomstig artikel 6, lid 5, van het reglement van orde van de Commissie mag de voorzitter punten aan de agenda van het college toevoegen. Het collegialiteitsbeginsel is volledig in acht genomen.

4. De post van secretaris-generaal van de Commissie vereist uitgebreide ervaring met betrekking tot het functioneren van de Commissie en haar werkmethoden, haar besluitvormingsproces en haar institutionele rol. Volgens artikel 20 van het reglement van orde van de Commissie moet de secretaris-generaal de voorzitter en de Commissie in het algemeen bijstaan, zodat de Commissie, in het kader van de door de voorzitter vastgestelde politieke richtsnoeren, haar prioriteiten kan verwezenlijken. Hij of zij moet daarom beschikken over het volledige vertrouwen van de voorzitter en van de hele Commissie.

² Zie bijvoorbeeld de gevoegde zaken 161/80 en 162/80, Carbognani en Zabetta/Commissie, punt 19 e.v., en zaak F-24/12, BN/Parlement, punt 46.

5. De persoon die momenteel het ambt bekleedt, voldoet volledig aan deze eis, alsook aan alle procedurele voorwaarden van het Statuut: als ambtenaar met rang AD 15 met acht jaar managementervaring op hoog niveau in de Commissie³ en zeven jaar beroepservaring vóór zijn indiensttreding bij de Commissie, voldeed betrokkene aan alle kwalificaties die vereist waren om te worden overgeplaatst naar de post van secretaris-generaal, nadat hij overeenkomstig artikel 7, lid 1, van het Statuut bij besluit van het college tot plaatsvervangend secretaris-generaal was benoemd⁴. Bovendien heeft de nieuwe secretaris-generaal, voorafgaand aan zijn benoeming, een volledige selectieprocedure doorlopen zoals voorgeschreven voor de benoeming van directeuren-generaal en adjunct-directeuren-generaal. Deze procedure hield onder meer in: deelname aan een assessment van een volledige dag, een gesprek, een beoordeling en een advies van het Raadgevend Comité benoemingen, en een gesprek met de commissaris voor Begroting en Personeelszaken en met voorzitter Juncker, voorafgaand aan de benoeming op 21 februari door het college met eenparigheid van stemmen.

6. Om een soepele werking van de instelling te garanderen, is het in het belang van de Commissie dat wordt vermeden dat de functie van de secretaris-generaal vacant wordt. Sinds de aanstelling in 1958 van de eerste secretaris-generaal, Emile Noël, is de functie van secretaris-generaal nooit vacant geweest. Bij de benoeming van de nieuwe secretaris-generaal is aan alle voorwaarden voor de toepassing van de overplaatsingsprocedure van artikel 7, lid 1, van het Statuut voldaan. De drie vorige secretarissen-generaal zijn volgens dezelfde procedure benoemd.

7. De voorzitter van de Commissie werd op 20 februari 2018 door de vorige secretaris-generaal in kennis gesteld van diens voornemen om de volgende ochtend schriftelijk zijn pensioneringsverzoek in te dienen. Diezelfde dag informeerde de voorzitter commissaris Oettinger over dit voornemen en deelde de voorzitter hem mee dat hij bijgevolg zou voorstellen het hoofd van zijn kabinet over te plaatsen naar de post van secretaris-generaal. Commissaris Oettinger stemde daar volledig mee in. De voorzitter heeft op 20 februari ook eerste vicevoorzitter Timmermans geraadpleegd over zijn voorstel, die ermee instemde.

8. De woordvoerder van de Commissie heeft alle vragen over deze procedure feitelijk en naar haar beste weten uitgebreid beantwoord. De Commissie is bereid de mogelijkheid te overwegen om besluiten inzake het hogere management vergezeld te laten gaan van technische briefings door deskundigen van het directoraat-generaal Personeelszaken, waarbij juridische of technische procedures ten behoeve van de pers worden verduidelijkt.

³ Zoals het Gerecht heeft vastgesteld, wordt ervaring als kabinetschef aangemerkt als managementervaring binnen de Commissie (zaken T-118/04 en T-134/04, Caló/Commissie, punten 212 en 213).

⁴ Voor aanstelling in een functie van het niveau van directeur-generaal is formeel de rang AD 14 of hoger vereist (met voor ambtenaren met rang AD 14 ten minste twee jaar diensttijd in die rang) en ten minste twee jaar ervaring als hogere leidinggevende op het niveau van directeur of hoger.

9. De Commissie is bereid om, samen met de andere EU-instellingen, opnieuw te onderzoeken hoe de toepassing van de voorschriften en procedures in de toekomst kan worden verbeterd. Daarbij moet het beginsel van transparantie worden verzoend met de noodzaak ervoor te zorgen dat de besluiten van de Commissie inzake het hogere management niet leiden tot onderhandelingen tussen de lidstaten en/of politieke partijen. Deze zouden, wat de Commissie betreft, de supranationale geest van het Europees openbaar bestuur en het streven om hooggekwalificeerde leidinggevendenden aan te stellen, kunnen aantasten. Commissaris Oettinger heeft de aanzet gegeven tot een voorstel voor een interinstitutionele rondetafelbespreking over dit onderwerp.

In overeenstemming met dit antwoord, heeft commissaris Oettinger op 25 september een interinstitutionele rondetafelbespreking georganiseerd waarvoor ook de Europese Ombudsman werd uitgenodigd. De rondetafel heeft de Commissie gesterkt in haar standpunt dat de manier waarop de instellingen de regels ten uitvoer leggen, zowel adequaat als voor het beoogde doel geschikt is. Het Statuut, aangevuld met vaste rechtspraak, biedt een solide kader waarbinnen elke instelling autonoom haar diensten kan organiseren en haar personeelsleden in het belang van de dienst zo kan inzetten dat hun talenten optimaal worden benut.

Met betrekking tot de gronden voor vermeend wanbeheer, wil de Commissie als volgt reageren:

De eerste grond voor vermeend wanbeheer betreffende het risico van een belangenconflict bij de benoemingsprocedure

Het is noch rechtens verplicht, noch praktisch — en daarom ook geen praktijk van de Commissie — dat een hogere ambtenaar zich terugtrekt uit de voorbereiding van vacatures voor posten waarvoor hij of zij in de toekomst mogelijk kandidaat zou kunnen zijn. Dezelfde redenering geldt voor procedures ter benoeming van andere hogere leidinggevendenden. De mogelijkheid om zich kandidaat te stellen voor vacatures voor hogere managementposten geldt voor alle hoge ambtenaren van de Commissie die aan de betrokken criteria voldoen, ongeacht of zij ten tijde van de vacature in dienst zijn van een directoraat-generaal, het kabinet van de voorzitter of een ander kabinet. Deze mogelijkheid is inherent aan de procedure, en de leden van het college als het tot aanstelling bevoegde gezag zijn zich daarvan uiteraard bewust wanneer zij een besluit nemen over een overplaatsing of een vacature, zoals in de onderhavige zaak.

Ook moet worden opgemerkt dat de kennisgeving van vacature die in de onderhavige zaak door het college is vastgesteld en op 31 januari is bekendgemaakt, niet wezenlijk verschilde van eerdere kennisgevingen van vacatures voor exact dezelfde functie.

De voormalige kabinetschef van de voorzitter heeft zich uitdrukkelijk teruggetrokken uit de volledige selectieprocedure. Hij deed dit schriftelijk, bij een aan het Raadgevend Comité benoemingen gerichte nota van 12 februari 2018, toen hij besloot om voor de post van adjunct-secretaris-generaal te solliciteren, om op die manier zelfs de *schijn* van een potentieel

belangenconflict te vermijden. Deze nota is een van de documenten die door de Europese Ombudsman werden onderzocht. Zij is bij dit antwoord gevoegd.

Anders dan de Europese Ombudsman stelt, nam de Europese Commissie derhalve alle passende maatregelen om niet alleen een potentieel belangenconflict te vermijden, maar ook elke schijn van een potentieel belangenconflict te vermijden.

De tweede grond voor vermeend wanbeheer betreffende de samenstelling van het Raadgevend Comité benoemingen

Anders dan de Ombudsman stelt, was het Raadgevend Comité benoemingen samengesteld met volledige inachtneming van alle toepasselijke bepalingen van het reglement van orde.

In punt 65 van zijn aanbeveling verwijst de Europese Ombudsman correct naar artikel 10 van het reglement van orde van het Raadgevend Comité benoemingen, dat bepaalt dat een lid van het comité met een persoonlijk belang dat afbreuk zou kunnen doen aan zijn of haar onafhankelijkheid in een specifieke kwestie die door het comité wordt behandeld, niet deelneemt aan de beraadslagingen noch over die kwestie stemt. In dergelijke gevallen vereist het reglement dat het betrokken lid wordt vervangen door een rapporteur die door de secretaris-generaal wordt aangewezen uit de leden op de lijst van rapporteurs.

Artikel 10 van het reglement van orde van het Raadgevend Comité benoemingen was echter niet van toepassing in de procedure voor de selectie van de adjunct-secretaris-generaal. Artikel 8, lid 2, tweede alinea, van dat reglement van orde voorziet specifiek in de vervanging van de kabinetschef van de voorzitter in uitzonderlijke gevallen. Deze bepaling is in oktober 2015 door de Commissie ingevoerd en vormt een latere rechtsregel die specifiek gericht is op het regelen van de vervanging van de kabinetschef in het Raadgevend Comité benoemingen. Zij vormt een *lex specialis* voor de vervanging van een specifieke persoon, namelijk de kabinetschef van de voorzitter, en sluit de toepassing van andere algemene bepalingen, zoals artikel 10 van het reglement van orde uit.

Toen de voormalige kabinetschef van de voorzitter zich op 12 februari 2018 uit de procedure terugtrok, heeft hij ook het hele kabinet van de voorzitter teruggetrokken. Dit betekent dat zijn vervanging als lid van het Raadgevend Comité benoemingen op basis van artikel 8, lid 2, tweede alinea, van het reglement van orde van het Raadgevend Comité benoemingen, niet mogelijk was. Derhalve was het comité samengesteld met volledige inachtneming van de krachtens 3.2 toepasselijke regels, zonder de aanwezigheid van de kabinetschef van de voorzitter.

De derde grond voor vermeend wanbeheer betreffende het doel dat aan de procedure voor de selectie van de adjunct-secretaris-generaal ten grondslag ligt

De aanname door de Europese Ombudsman dat "[de procedure voor de selectie van een adjunct-secretaris-generaal] als enige doel had de heer Selmayr in aanmerking te doen komen voor overplaatsing naar de post van secretaris-generaal" is onjuist en wordt niet door de feiten gestaafd.

Zoals hierboven vermeld, kwam de voormalige kabinetschef van de voorzitter al in aanmerking voor een benoeming als secretaris-generaal, zonder dat daarvoor eerst de tussenstap van een benoeming als adjunct-secretaris-generaal nodig was. Als ambtenaar met rang AD 15 met acht jaar managementervaring op hoog niveau in de Commissie kwam hij in aanmerking voor de post van secretaris-generaal en kon hij worden overgeplaatst bij besluit van de Commissie volgens de procedure van artikel 7 van het Statuut. Artikel 7, lid 1, van het Statuut bepaalt: *“Het tot aanstelling bevoegde gezag stelt de ambtenaar, uitsluitend in het belang van de dienst en ongeacht zijn nationaliteit, bij wege van aanstelling of overplaatsing, overeenkomstig zijn rang te werk in een tot zijn functiegroep behorend ambt.”*. De voormalige kabinetschef van de voorzitter was — en is nog steeds — een ambtenaar in de functiegroep AD met rang AD15. Hij zou derhalve in aanmerking zijn gekomen voor een overplaatsing naar de functie van secretaris-generaal overeenkomstig artikel 7, zonder te zijn benoemd als adjunct-secretaris-generaal.

Zoals reeds is medegedeeld aan het Europees Parlement, is het weliswaar niet de praktijk van de Commissie om directeuren met rang AD 15 over te plaatsen naar posten van directeur-generaal overeenkomstig artikel 7, maar rechtens is dit absoluut mogelijk en de Commissie had kunnen besluiten dit te doen in het licht van de specifieke omstandigheden van de zaak⁵.

De nieuwe secretaris-generaal werd benoemd als adjunct-secretaris-generaal en zou die functie nog uitoefenen mocht het college niet unaniem zijn overeengekomen om hem daarna over te plaatsen naar de post van secretaris-generaal. De aankondiging van de vorige secretaris-generaal van zijn voornemen om met pensioen te gaan, rechtvaardigde niet de stopzetting van een aan de gang zijnde, afzonderlijke en onafhankelijke procedure voor de selectie van een adjunct-secretaris-generaal.

De vierde grond voor vermeend wanbeheer betreffende de spoedeisendheid van de benoeming en het gebruik van de overplaatsingsprocedure van artikel 7.

De conclusie van de Ombudsman dat de spoedeisendheid van de benoeming van de secretaris-generaal *"kunstmatig"* was, is gebaseerd op een fundamenteel onjuiste opvatting van het autonome concept overplaatsing op basis van artikel 7, lid 1, van het Statuut die in de rechtspraak bekend is als *"overplaatsing met medeneming van de post van de ambtenaar"*.

Er zijn geen uitzonderlijke omstandigheden vereist voor de overplaatsing van een ambtenaar met medeneming van zijn/haar post. Met name is het concept van een ernstige en dringende situatie zeker geen noodzakelijke voorwaarde voor een overplaatsing op basis van artikel 7, lid 1. De Commissie heeft altijd benadrukt dat de overplaatsing van de voormalige kabinetschef van de voorzitter naar de post van secretaris-generaal in het belang was van de dienst en mogelijk was omdat het om een functie gaat die overeenkomt met de functiegroep en de rang die hij destijds had en nog steeds heeft.

⁵ Zie antwoord op vraag 49 van de vragenlijst van het Europees Parlement van 24 maart 2018.

De Commissie wijst met klem: (1) op de specifieke kenmerken van de rol van secretaris-generaal en het belang ervan vanuit politiek en administratief oogpunt bij de uitvoering van de agenda van de voorzitter van de Commissie en bijgevolg op de noodzaak om te allen tijde over een volledig inzetbare secretaris-generaal te beschikken; en (2) op het feit dat zowel de voorzitter als zijn voormalige kabinetschef tot de allerlaatste dag de voormalige secretaris-generaal hebben proberen te overtuigen om aan te blijven.

Wat bijlage II bij de aanbeveling van de Europese Ombudsman betreft, kan de Europese Commissie de analyse van wat een "vacature" en een "overplaatsing met medeneming van de post" inhouden, niet delen – aangezien die analyse is gebaseerd op een uitlegging van de regels van de artikelen 4, 7 en 29 van het Statuut die in strijd is met de vaste rechtspraak van de Unierechter. Een aantal van de in bijlage II ontwikkelde elementen stroken met de analyse die eerder door het Europees Parlement is gemaakt en waarop de Commissie reeds reageerde in haar antwoorden aan het Parlement van 4 april 2018. Zoals de Commissie in die antwoorden heeft uiteengezet, zijn krachtens het Statuut twee soorten overplaatsingen mogelijk: overplaatsing met medeneming van de post op basis van artikel 7 en overplaatsing *sensu stricto* op basis van de artikelen 4, 29 en 7. Artikel 7, lid 1, vormt de rechtsgrondslag voor de "autonome overplaatsing", die in de rechtspraak bekend is als "*overplaatsing met medeneming van de post van de ambtenaar*"⁶ en geen aanleiding geeft tot een vacature.

Anders dan in de redenering in bijlage II bij de aanbeveling, is voor de toepassing van de procedure voor overplaatsing van een ambtenaar met medeneming van zijn/haar post niet vereist dat er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden. Dit type overplaatsing is immers een vaste praktijk van alle instellingen, voor alle rangen en functiegroepen. Voorts is in het Statuut niet bepaald dat een van deze twee soorten overplaatsingen als eerste moet worden gebruikt en in de rechtspraak wordt er nergens gewag van gemaakt dat een van de procedures de regel zou zijn en de andere de uitzondering. Ook moet worden opgemerkt dat de drie categorieën van overplaatsingen van een ambtenaar met medeneming van zijn/haar post die door de Unierechter zijn geanalyseerd, niet uitputtend werden geacht.

Daarom is het aan het tot aanstelling bevoegde gezag om te beslissen welke soort overplaatsing het geschikt acht om optimaal het belang van de dienst te waarborgen, op voorwaarde dat de aanstelling van het personeelslid in het belang van de dienst is en in overeenstemming is met het beginsel van de gelijkwaardigheid van de ambten (in het Statuut gedefinieerd als een ambt in zijn functiegroep die overeenkomt met zijn rang)⁷.

Dit is het besluit dat de Commissie in de onderhavige zaak heeft genomen op basis van wat volgens haar in het belang was van de dienst en in overeenstemming was met haar verantwoordelijkheid voor de continuïteit van de dienst.

⁶ Zie bijvoorbeeld de gevoegde zaken 161/80 en 162/80, *Carbognani en Zabetta/Commissie*, punt 19 e.v., en zaak F-24/12, *BN/Parlement*, punt 46.

⁷ Zie bijvoorbeeld zaak 69/83, 23 juni 1984, *Lux/Rekenkamer*, punt 17, en zaak F-24/12, 19 juni 2014, *BN/Commissie*, punt 47.

Het is onjuist om een tegenstrijdigheid te zien met de zaak Guggenheim van 2004⁸, die in bijlage II bij de aanbeveling van de Ombudsman wordt genoemd. Die zaak had betrekking op een zeer specifieke situatie, waarin een hele reeks individuele besluiten inzake overplaatsing van verscheidene personen moest worden genomen in het kader van een reorganisatie van een agentschap die aanleiding gaf tot de invoering van een nieuwe categorie van administratieve functies in dat agentschap en bijgevolg tot een aantal nieuwe posten. Alleen gelet op de specifieke omstandigheden van die zaak was het Gerecht van oordeel dat wegens de zeer bijzondere omstandigheden - a) veel parallelle individuele besluiten die moeten worden genomen, b) in een complexe reorganisatie, c) met een impact op de algehele governance - een overplaatsing met medeneming van de post van de ambtenaar zonder een interne oproep tot het indienen van blijken van belangstelling te organiseren, niet in het belang van de dienst was. Deze rechtspraak voorziet derhalve in een uitzondering, stelt duidelijk geen regel vast en is niet van toepassing in een zaak waarbij het gaat om één individueel besluit en één functie die al altijd in een instelling heeft bestaan.

Wat betreft de ***aanbeveling over de wijze waarop de secretaris-generaal voortaan moet worden benoemd***, ziet de Europese Commissie geen enkele reden waarom de benoeming onafhankelijk van de benoeming van andere directeuren-generaal zou moeten plaatsvinden. De Commissie verwerpt ook elk voorstel dat afbreuk zou kunnen doen aan het recht van de voorzitter om de vergaderingen van het college te organiseren en om over zijn agenda te beslissen, waaronder zijn recht om in elk stadium punten aan de agenda toe te voegen.

In het kader van de door commissaris Oettinger bijeengeroepen interinstitutionele rondetafelbespreking heeft de Commissie met de andere instellingen de toepassing van de huidige regels en procedures in alle instellingen besproken, alsook besproken hoe die kunnen worden verbeterd. Zoals gezegd hebben deze besprekingen de Commissie gesterkt in haar standpunt dat de manier waarop de instellingen de regels ten uitvoer leggen, zowel adequaat als voor het beoogde doel geschikt is. Op die manier moeten alle instellingen de uitmuntendheid kunnen waarborgen van het ambtenarenapparaat van de Europese Unie, dat de respectieve instellingen in hun werkzaamheden in het belang van Europese Unie ondersteunt en onafhankelijk is van welke regering, autoriteit, organisatie of persoon buiten de instelling dan ook.

Bijlage: Nota van 12 februari 2018.

⁸ Zaak T-373/04, *Guggenheim/Cedefop*.